

Húsvéti szám

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket,
ők pedig követnek engem.” /Jn 10,27/

2018. március 30.

„Plus ultra” – Diadal a halál felett

Tartalomból:

- **Lelkipásztori
köszöntő** (1-2)

- **Gyülekezetünk
története** (2-3)

- **Húsvéti
játsszóház** (3)

- **Nőként a szol-
gálatban** (4)

- **Az igazi Húsvét**
(5-6)

- **Húsvét vers** (6)

- **Üzenet a Szent
Ildikó
Nyugdíjas
Házból** (7)

- **Hirdetések** (8)

Kolumbusz Kristóf utolsó éveit a kasztíliai Valladolid városában töltötte. A város főterén áll emlékműve, Antonio Susillo spanyol szobrász alkotása. Az emlékmű talapzatán négy jelenetben látható, ahogy a hajós elindul egy kolostorból a krisztusi hitet terjesztő szándékkal, ahogy a vele utazó szerzetesek és kísérők bocsánatot kérve csókolják a ruháját San Salvadorban, s ahogy az Újvilágból diadallal megérkezik kasztíliai Ferdinánd királyhoz és Izabella királynéhoz. Az emlékmű mellékalakjai a bátorság, az ismeret, a történelem és a hajózás szimbolikus szobrai. Az emlékmű tetején egy hullámoktól tépázott csónak elejében, féltérdén, kiterjesztett kezekkel látható a felfedező, mögötte a hit szimbolikus szobra, mely egyik kezét áldásra emelve tartja Kolumbusz fején. A csónak egy földgolyón halad, ennek alapkövén egy bronz oroszlán egy feliratot marcangol. „Non plus ultra”, azaz „nincs tovább” – áll a feliraton, de az oroszlán letépi az első betűket, szinte „megeszi” azokat, és a feliratról marad a „Plus ultra”, azaz a „Van tovább”!

Jézus Krisztus feltámadásával megmutatta, hogy „Van tovább”! Ahogy a Kolumbusz emlékmű oroszlánja megeszi a „non” szót, úgy semmisítette meg Krisztus feltámadása azt az elképzelést, hogy a halállal vége van mindennek. A hit számára (a hívő ember számára) van tovább! Jézus megjelent, majd eltűnt, örültek is neki, meg félték

is tőle. Példája azonban biztos útmutatás az emberi élet jövőjébe. Tudjuk, hogy arrafelé haladunk, ilyenné válunk mi is, akik hiszünk Benne. Így lesz majd a feltámadásunk: „Amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeknek képét is.” (1Kor 15,49) „Az ő dicsőséges testéhez hasonlóvá változtatja a mi gyarló testünket” (Fil 3,21).

/Kenyeresy Károly lelkipásztor/

Gyülekezetünk története

„... Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. ...” /Zsolt 127,1a/

A Mátraházai Református Üdülő története II.

Az üdülőnek volt egy autója, amivel a bevásárlást intézték. A Rákosi kormánytól felszólítást kaptak, hogy ezt a gépkocsit a párt céljaira be kell szolgáltatni. Az üdülő vezetője felhívta Bereczky püspököt, hogy segítsen. Mivel az ő kocsiját sem mentesítették, ezért, nem tudott segíteni.

Az esti áhitat után a lelkész elmondta a vendégeknek, milyen nagy a baj. Ott üdült akkor Hajós Emil és a felesége: Médi, akik drága hívő emberek voltak. Ők mondták, hogy Bereczky püspöknél is van magasabb fórum. Menjünk fel a szobánkba azokkal, akik komolyan veszik, hogy az imádság milyen erő és hatalom, ereszkedjünk térdre és könyörögjünk, hogy az Úr tegyen csodát és adja vissza azt a gépkocsit! Föl is mentek. Imádság után, ez idő tájt a

következő történt. Bereczky Albertet meghívták Varsó újjáépítéséről szóló dokumentumfilm díszbemutatójára. A szünetben összetalálkozott Bebriccsel, a közlekedés- és postaügyi miniszterrel, aki ezt mondta neki: püspök úr, mi történt veled? Úgy nézel ki, mint aki halni készül! – Hát csodálkozol? Nem alszom éjszakákon át, mert sem az én gépkocsimat, sem a mátraházai üdülőét nem mentesítették a beszolgáltatási kötelezettség alól. A miniszter azt mondja neki: püspök úr, emiatt neked ne legyenek álmatlan éjszakáid. Odaintette a titkárát és kiadta a parancsot: mentesítsék az üdülő gépkocsiját, és másnap reggel hozza be az erről szóló iratot aláírásra! Így kapta meg az üdülő autója a mentességet.

Hogyan maradt meg az intézmény? Többször is veszélyben volt, mert el akarták venni a Református Egyháztól. Azonban a legveszedelmesebb az volt, amikor az üdülőt maga a Rákosi kormány akarta igénybe venni. Amikor a minisztertanács ülésén betérjesztették az üdülő államosításáról szóló javaslatot, felállt a pénzügyminiszter: „nem engedhetjük meg magunknak azt a látszatot, hogy mi azt vártuk, hogy felépüljön az üdülő a svájci pénzen, aztán mi ezt azonnal államosítjuk. Nyilván barátságosan lépésnek tekintené a svájci kormány, nem szabad kockáztatnunk a golyós csapágyak szállítási lehetőségét.”

Az ügyet levették a napirendről, és ma is áll az üdülő Isten kegyelméből.

/Berzétei Klára/

Húsvéti játszóház

Március 24-én, szombaton tartottuk meg hittanosaink számára, a mára már hagyományossá vált húsvéti játszóházunkat, ahol gyerekek és felnőttek együtt találkozhattak a feltámadt Krisztussal. Tamás történetén keresztül megláthattuk, hogy Jézus Krisztusban, az Isten fiában való

hit, életet ad: új és örök életet. Nagy öröm volt számunkra, hogy a feltámadás csodáját együtt élhettük meg a közel 50 gyermekkel, és az őket kísérő szülőkkel, akik közül sokan részt vettek a játékokban, az éneklésben és az aranymondás tanulásában is. Az elmaradhatatlan tojáskeresés és a finom sütemények elfogyasztása után, húsvéti örömhírt rejtő gyufásdobozokat és színes, tavaszi textilvirágokat készítettek az ügyes kezű gyerekek.

Az első keresztyének köszöntésével kívánok mindenkinek áldott ünnepeket:

„Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!”

/NESZ/

Nőként a szolgálatban

2004 óta vagyok a gyöngyösi Gyülekezet tagja, ahol Nőként szolgálók Isten dicsőségére. Mivel az én mennyei Atyám közösségi szolgálatra hívott el engem, ezért szívesen szolgálók és veszek részt egyházi rendezvényeken is. Örömmel vagyok jelen Pécelen, Fóton és a Nagyvárad téren a Női Csendesnapokon, mint a Bibliaszövetség tagja. 2005-től - és azóta, minden évben öt alkalommal -, a Nagyvárad téri református atemplomban 100-120 nőtestvéreimmel együtt tanulmányozzuk a bibliát, énekelünk és közös imádkozással, csoportos asztali beszélgetésekkel éljük át a napi előadások és Igék üzenetét. Itt, minden alkalommal van egy-egy biznyságtevő testvérünk is.

Az idei évben öt alkalommal januártól május végéig - minden hónap utolsó szombatján - „*Női szerepek a bibliában és Nőként szolgálni az egyházban*” című előadásorozaton veszünk részt.

Mi nők vagyunk a teremtettségünkben, és számunkra is a legfontosabb, Jézus Krisztus tanítványaivá lenni, Őt követni.

Elérkezett az idő, amikor Jézus lábaihoz kell telepednünk és Rá figyelünk. (Lk 10,38-42)

Isten az embert a maga képmására teremtette férfivá és nővé teremtette őket.

A nő befogadó, elfogadó, gondoskodó, őszinte, engedelmes, szeretetreméltó, békés, érzékeny, fogékony és ő az, aki a családról is gondoskodik. Krisztus vére tisztára mossa a megtért nőt is. „*Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat*”. (Ef 5,29)

A nő, a bűneset után is megmaradt, mint erkölcsi lény, és a férfival a házasságban ismét egyek lesznek, ahol ketten tükrözik Isten dicsőségét.

A nő is megismerheti Istent, akár házasságban, akár egyedül. De csak Jézus Krisztus az, akitől mindent megkaphatunk.

Szeretném a testvérek figyelmébe ajánlani ezeket az alkalmakat, ahol közösségben lehetünk Jézus Krisztussal és egymással is. Isten közösségre teremtett és szeretetre, hogy figyeljünk egymásra.

„*Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük*”. (Mt 18,20)

Sok szeretettel hívok és várok minden testvéremet ezekre az alkalmakra! Szolgálatom legyen Isten dicsőségére!

/Szepesi Mária/

Az igazi Húsvét

„Örömet szerzett szívemnek az ÚR, felemelte arcomat az ÚR. Tudok már mit felelni ellenségeimnek, mert szabadításodnak örvendezhetek.” (1Sám 2,1)

Anna hálaéneke személyes szabadításból fakad. Gyermeke (Sámuel) megfogásával és megszülésével testi Húsvétja lett, élet támadt öröknek vélt meddőségéből, élet támadt benne! Hit által megtanulhatjuk ebből a történetből azt, hogy a Húsvét (Jézus Krisztus feltámadása) igazi győzelem (feltámasztás) számunkra is, mégpedig Istentől kapott szabadítás személyes balsikereinkben, harcainkban, küzdelmeinkben. *„Perelj, Uram, a velem perlőkkel, harcolj az ellenem harcolókkal!”* (Zsolt 35,1) A halál személyes megtapasztalása, átérzése nemcsak az élet értelmetlenségének, meddőségének keserősége, hanem az ördögi becsapottság, a szenvedélyek gyümölcstelensége és rombolása, a környezetünk irányában megélt szégyenkezés, a környezetünkben való – elsősorban lelki - kártétel, a „földi pokol”. Amikor valakihez megérkezik a hír: „Jézus él”, amikor Húsvét nemcsak emlékünnep, hanem átélt valóság lesz, akkor van igazi Húsvét!

Akkor komolyan vesszük végre: szabadító Istenünk van! Anna a maga életproblémájában elcsendesedett az ÚR előtt, előtte tárta fel keservét, előtte sírt. Kitartóan imádkozott. Ez volt a feltétele annak, hogy az ÚR végbevihette benne a fordulatot, és hit által láthatta új jövőjét. Odaadjuk-e magunkat így Istennek, engedjük-e, hogy megváltoztassa a gondolatainkat?

Anna hálaéneke azonban a közösségi megszabadulás éneke is. Isten mindenhatóságának és hatalmának együttes megvallása ez az ószövetségi himnusz. Ahogy Anna fogadalmat tett gyermeke odaszánására, úgy tesz fogadalmat az úrvacsorázó, az élete megújulását megtapasztaló hívő is: „E kegyelemért hálából egész életünket az Úrnak szenteljük, és e jelenvaló világban, mint az Ő megváltottjai az Ő dicsőségére élünk.” A „földi pokol”-ból megszabadító ÚR új éneket és új hálaadást kíván tőlünk. Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe a kezdőpontja a keresztyének vasárnapi istentiszteletének a zsidó szombattal szemben. Az igazi Húsvét egy új istentiszteletnek, az élet istentiszteletének kezdete.

„Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak” (Kol 3,1)

„Aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1Jn 5,5)

Anna hálaéneke a feltámadott Jézussal találkozó és vele imádságban kapcsolatban levők éneke. Legyen a te éneked is!

„S az ÚR Jézus eszembe jut, / Ki mindig vigasztalni tud. / És szól, míg Húsvét fénye kel: / Miért csüggedtek el? / S ez bennem egy kis dalt fakaszt, / Halkan dúdolni kezdem azt, / Míg áttör bűn és bánaton, / S harsogva zeng dalom.” (247. Hallelujah)

/K.K./

Húsvét

Feltámadott! Halljátok?!
Hiszem, hogyha megláthatom!
Gyarlóságunk, balga lelkünk,
Látnod kell, hisz itt van köztünk!

Ott a sebhely! Most már hiszel?
Bocsánatot kérek, hiszek!
Hiszem: minden meg van írva,
Szemem is lát, fülem hallja.

Veletek leszek örökké.
Ketten lesztek egy testté.
Így lehettek boldogok,
Míg személyesen láthattok.

Megláthatjuk Őt, egymásban.
Jó, vagy rossznak vélt barátban.
Így élhetünk szeretetben,
Békességgel közösségben.

*Abasár, 2018. február 3.
Szklár Istvánné Róza néni*

Üzenet a Szent Ildikó Nyugdíjas Házból

Czövek Barnabás, egyházközségünk gondnoka családtagjával, Vereczkei Andrásné Erzsike néniel 100. születésnapja alkalmából beszélgetett. 2018. március 11-én, Komáromban emlékeztek meg a Nyugdíjsház alkalmazottai és a család erről a nagy eseményről. A komáromi református gyülekezet lelkészének köszöntése után a 134. zsoltár 3. versének eléneklésével fejeződött be a hivatalos köszöntés. /Erzsike néniel készült beszélgetésből egy részlet./

Czövek Barnabás:

Hogyan került kapcsolatba a Bibliával?

Erzsike néni:

Gyermekkorunk óta szüleink olvasták minden este hangosan a Bibliát elejétől végig Ószövetségtől, a teremtéstől kezdve. Én nekem, ha fölkeltenek is álmomból és azt kérdezik mi volt az Isten első szava, én azt akkor is tudom, az, hogy legyen, Legyen világosság! És lett világosság! És így tovább, a teremtés így kezdődött. Vasárnaponként, amikor iskolába jártunk volt bibliaóra a felnőtteknek. Gyerekbibliaóra is volt, megkövetelték a szüleink, hogy ott voltunk-e, visszakérdezték, hogy mi volt a textus, kellett tudnunk. Nem olyan volt, hogy elmegyünk aztán csavargunk egyet aztán hazamegyünk. Nem, nem... Rendkívül szigorúan vették ezt a szüleink, pláne az édesapám, az presbiter is volt.

Czövek Barnabás:

Most már ebbe a korba mit üzenne Erzsike néni a mai fiataloknak?

Erzsike néni:

Isten nélkül nincs élet.

Czövek Barnabás:

Van-e kedvenc igéje?

Erzsike néni:

Minden, minden...

Czövek Barnabás:

És mit üzenne a fiatal házasoknak?

Erzsike néni:

Fiatal házasoknak? Istentől kérjenek mindent. Boldogságot, egészséget, munkahelyet, gyereket, mindent. És szeressék az öregeket.

Czövek Barnabás:

Mi segítette addig, hogy száz évet megélt?

Erzsike néni:

Az Úristen! Senki más, senki más, mint ahogy mondtam.

Czövek Barnabás:

Kívánok az Úrtól még jó egészséget!

Erzsike néni:

Köszönöm szépen! Én is, nektek minden jót, egészséget, boldogságot!

A beszélgetés teljes terjedelemben elolvasható Czövek Barnabásnál.

Hirdetések

Állandó gyülekezeti alkalmak

- Minden vasárnap: Istentiszteletek
1. vasárnap Domoszló 8¹⁵-től, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Mátrafüred 14⁰⁰ órától
 2. vasárnap Vécs 8³⁰-tól, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Karácsond 15⁰⁰ órától, Vámosgyörk 16³⁰-tól, Visonta 18⁰⁰ órától
 3. vasárnap Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Rózsaszentmárton 15⁰⁰ órától
 4. vasárnap Vécs 8³⁰-tól, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Gyöngyöshalász 15⁰⁰ órától, Adács 16³⁰-tól
- Minden vasárnap: Gyöngyös Gyermek istentisztelet 10⁰⁰ órától
Gyöngyös Gyermekmegőrzés 10⁰⁰ órától
1. hétfő Szolgálók bibliaórája 17³⁰-tól
 2. hétfő Női óra 17⁰⁰ órától
 3. hétfő Férfi óra 18⁰⁰ órától

Minden hónap utolsó hétfőjén: Imaalkalom 18⁰⁰ órától

- Minden szerdán: Bibliaóra Gyöngyösön 17⁰⁰ órától
Minden kedden: Bibliaóra Mátraházán 17¹⁵-től, Kékestetőn 18³⁰-tól
Minden pénteken: Ifjúsági alkalom 17⁰⁰ órától
Szombatonként és vasárnap az istentiszteletek után (Pünkösdig):
Konfirmációi előkészítő 10⁰⁰ órától illetve 11¹⁵-től

Rendkívüli alkalmaink

- április 1. vasárnap 10⁰⁰ – húsvéti úrvacsorai istentisztelet
április 2. hétfő 10⁰⁰ – húsvéti úrvacsorai istentisztelet
legátus: Pógyor Judit VI. évf. teológus
április 8. vasárnap 10⁰⁰ – teológusnap
április 14. szombat 10⁰⁰ – Biblia Szövetség körzeti csendesnap

Kiadja:

A GYÖNGYÖSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG

Szerkesztők:

Gyülekezetünk szolgáló közössége

Címünk:

3200 Gyöngyös Arany János utca 2.
tel: 06-37/311-563

**Ezúton kívánunk minden
kedves gyülekezeti tagunknak
és olvasónknak
áldott, békés Húsvétot!**

**Az Úr áldását kérjük a
Gyülekezetünkre!**